

No és veritat que a Menorca les coses no baratin mai. Hi ha una transformació que a vegades costa de veure perquè el ritme no ens la mostra com una fotografia fixe. Les estadístiques ajuden, però són insuficients. Una de les conclusions del passat 2016 és que, tot i una bona temporada turística, la sortida de la crisi és lenta i parcial. Les dades sobre la pobresa mostren que hi ha tanta gent que no compta amb els

Terra de vent

Josep Bagur

SORTIDA LENTA DE LA CRISI

recursos per a una vida digna que si tots visquessin a la mateixa ciutat omplirien Maó o Ciutadella. Tot i que els menors presumim d'un estil de vida que volem conservar, heretat de 50 anys de feina de l'anterior generació, ara torna a ser el moment de lluitar per la qualitat de vida de la majoria. De fora arriben algunes bones idees, però fa falta més empenta local, més energia pròpia, més imaginació, sense renunciar a «l'herència», aquest estil que ens fa especial-

ment diferents. Els canvis lents es veuen amb la perspectiva del temps, però també hi ha fets concrets, peïjades que es perden o accions que comencen. En aquest 2016 ha desaparegut el «Nura Nova» d'Iscomar, que no tornarà. Han marxat gent tan bona com Mario Delgado, Miquel Mus o Arcadio Gomila. S'ha cremat Es Pla i s'ha ensorrat Mobles Gali. Ha tancat el Foment del Turisme d'Emili de Balanzó. Es construeix un nou hotel a la costa a Sant Tomàs, i l'edifici on

s'oferirà el servei de ràdio-teràpia, evitant la majoria de viatges a Palma. Se n'ha anat un bisbe, Salvador, n'arriba un altre, Francesc, mentre que Sebastià Taltavull és administrador apostòlic a Mallorca.

Estan en marxa projectes molt interessants per Menorca, públics (tarifa plana i Menorca Talaïòtica) i privats (una fàbrica de maonesa). Però el més important ha de ser treballar per recuperar la qualitat de vida, per a viure dienament.